

นิตสารันต์ เข้ายักคดี 2557: ผลการเสริมเอนไซม์สองรูปแบบต่อสมรรถภาพการผลิตของไก่เนื้อที่ได้รับอาหารที่มีกากเนื้อในเมล็ดปาล์ม ปริญาปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (โภชนศาสตร์และเทคโนโลยีอาหารสัตว์) สาขาโภชนศาสตร์และเทคโนโลยีอาหารสัตว์ ภาควิชาสัตวบาล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวเรศ เรืองพานิช, Ph.D. 73 หน้า

การทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเสริมเอนไซม์สองรูปแบบต่อสมรรถภาพการผลิต และคุณภาพซากของไก่เนื้อที่ได้รับอาหารที่มีกากเนื้อในเมล็ดปาล์ม (PKM) โดยใช้ไก่เนื้อสายพันธุ์ Ross 308 ที่อายุ 1 วัน จำนวน 1,800 ตัว แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 6 ซ้ำ แต่ละซ้ำมี 50 ตัว (เพศผู้ 25 ตัว และเพศเมีย 25 ตัว) ให้ไก่เนื้อได้รับอาหารทดลอง 6 สูตร ใช้แผนการทดลองแบบ 2×3 Factorial in CRD โดยปัจจัย A มี 2 ระดับ ได้แก่ การใช้ PKM ที่ระดับต่ำและสูง ปัจจัยที่ B คือ 1) การไม่เสริมเอนไซม์ 2) การเสริมเอนไซม์รวม (อะไมเลส โปรติเอสและไซลานเนส; XAP) และ 3) การเสริมเอนไซม์แมนนาเนส (M) จากการทดลอง ไม่พบอิทธิพลร่วมระหว่างระดับ PKM และการเสริมเอนไซม์ต่อสมรรถภาพการผลิตของไก่เนื้อ พบว่าการเสริมเอนไซม์ทั้ง 2 รูปแบบสามารถช่วยปรับปรุงสมรรถภาพการผลิตของไก่เนื้อระยะเล็ก (อายุ 1-17 วัน) ที่ได้รับอาหารที่มี PKM ได้ ทางด้านผลตลอดการทดลองพบว่าการใช้ PKM ระดับสูงในสูตรอาหารส่งผลให้เนวมปริมาณอาหารที่กินเพิ่มขึ้น ( $P=0.0918$ ) ขณะที่การเพิ่มขึ้นของน้ำหนักตัวลดลง ส่งผลให้มีประสิทธิภาพการใช้อาหารต่ำลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $P<0.01$ ) เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ใช้ PKM ในระดับต่ำ และพบว่าการใช้ PKM ระดับสูงในสูตรอาหารส่งผลให้เปอร์เซ็นต์เนื้อหน้าอกและน่องลดลง ( $P<0.05$ ) และการเสริมเอนไซม์ XAP สามารถปรับปรุงเปอร์เซ็นต์เนื้อหน้าอกของไก่เนื้อที่ได้รับอาหารที่มี PKM ระดับสูงให้ดีเทียบเท่าไก่เนื้อที่ได้รับอาหารที่มี PKM ระดับต่ำได้ ( $P<0.05$ ) สำหรับจำนวนประชากร *Clostridium perfringens* และลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเนื้อเยื่อในลำไส้ของไก่เนื้อ พบว่ามีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกกลุ่มทดลอง ( $P>0.05$ )